

ממש, לא רק בחנויות הספרים אלא גם ב' דוכני מוכרי העיתונים וכו' למכירה יפה, החלו יוצאים במהירות נוספות.

תרגום

סוד הנושים

הקומיסר החסיבתי מגרה, איש מחלקת ה' חקירות הפליליות של משטרת פאריס, הוא גיבורם של 150 ספרים שיצאו מתחת למכונת הכתיבה של ז'ורז' סימנון, הסופר-בבלגות הצרפתי החי בארצות-הברית.

סימנון, שהספיק לכתוב כ-42 שנות חייו 250 ספר, שזכו לתפוצה כוללת של 56 מיליון טפסים כ-25 לשונות, יצר את מגרה, גיבור ספרי המתח. כדי לתהות בעזרתו על המניעים המביאים את האדם לידי פשע, על הרגשות הכמסים והמדוכאים המתפרצים לפתע במ' עשה אלימות.

במגרה וסודו של הרופא תוהה מג' רה, המוצץ בהתמדה את אחת ממש מקטרו' תיו (בדיוק כמו יוצרו סימנון) על קנקנו של רופא-שיניים מודקן, המתמחה בלקוחות עשיר' רות וחולות-לב אותן הוא נושא לנשים, לפי תור, ומנהן הוא מתאמץ, לפי אותו תור.

הפתרון הוא אמו הישישה של רופא-השי' ניים, תאבת הכסף והקמצנית (היא סופרת את חתיכות הסוכר במסכרה), המרעילה את נשותיו כדי שתוכל ליהנות, יחד עמו, מכסף המונה במטבעות זהב בקופת הברז הגדולה של הרופא (מגרה וסודו של הרופא — ז'ורז' סימנון — הוצאת צוהר — 150 ע').

הווי

חקירה גוקדמת

בתל-אביב, העליב נהג מוגי'ת את אחד הנוסעים, חרף גנייף אותו, גילה רק למחרת היום, כאשר נעצר על-ידי המשטרה, כי הנוסע היה שופט שבי'ת-הדין לעבירות-תנועה.

גביע שבידא

ביסוף, בעת משחקי הכדורגל על גביע שפירא, תקף שמעון שפירא, אוהד קבוצת בית-ר, את יוסף שפירא, אוהד קבוצת מכבי, נעצר, לאחר ששבר על ראשו רגל של כיסא.

תנאים חזיריים

בבאר יעקב, סרבה הרבנות לאשר את הס' כמת אשתו של מגדל חזירים לקבל גט מבעלה, בתנאי שהבעל יתן לה 25 חזירים ו-5 חזירות הרוות.

התרשמות אישית

בציטאנונגה, ארצה-הברית, מסר חבר מועצת העירייה, סטיבן הרדלי, דין וחשבון על המצב המצוי'ן של תעלות-הביוב בעיר, הועבר כעבור שעה קלה לבית-החולים. לאחר שנפל לתוך תעלת-ביוב פתוחה, שבר את רגלו.

טיפול טלירי-הלם

בתל-אביב, לאתר שבוששה העירייה לשלם אח הוצאות הטיפול בחולי-הרוח המוחזקים על חשבונה במוסדות שונים, החליטו המוס' דות להביא חמישים חולי-ירות לבית-העירייה, להשאירם בחדרו של ראש העיר, עד אשר ייפצע החוב.

יצוא זחל

בירושלים, הודיע משרד המסחר והתעשייה כי ישראל תייצא לאירופה מסען של 5000 צפרדעי מאכל, מסען קטן יותר של צבים.

כבסים מלוכלים

בקהיר, איים קבלן מצרי לרצוח את ה' שגריר הבריטי במצרים, אם לא יוסיף הצבא הבריטי באיוור סואץ למסור לו את כביסת ההיילים לניקוי.

פתרון סומי

בבאר-מונחה, כאשר וכנסה ארנבת לאחד הצרפטים, שהיה מלא אדם, התישבה בשלחה על הרצפה, פתחו הבחורים בחיכוך סוער אם לצלות או לבשל אותה. עברו מחילופי דברים מהלומות, המסיקו רק לאחר שנבהלה הארנבת מפני השאון, נמלטה החוצה.

פרטים

סוד השיפוט

לחישות תמוהות על הפרטים הספרותיים של עיריית תל-אביב נשמעו כמעט מראשיתם. גוצר הרושם כי הם נעשים, כחלוקת שלל, על מי תור. בשבוע שעבר התגלה כי רושם זה מוטעה במקצת. אהרן זאב בן-ישי, לי-שעבר חבר מערכת הארץ וכיום עורך פרסר מי עיריית תל-אביב וממונה על פרטיה, הס' ביר במכתב למערכת הארץ כי רק הודות ללחצו הוא זכה המשורר אורי צבי (רחו' בות הנהר) גרינברג, אליל אציל וסופר הר-צאת שוקן בפרס ביאליק.

דברים אלה גילה בן-ישי, בעצמו אוהד אציל וגרינברג יחזיק, בהתנגונו מפני האשמה כי השנה מנע הוא בלחצו את מתן פרס ביאליק לגרינברג בפעם השנייה. הת' גוננות זאת לא עזרה לבן-ישי, שוכוחיו הספרותות רבות בעיקר כמרכו העדת ה' שמות העירונית, בה היה הוא זה שהציע את שיטת הקבוצות לרחובות צפון ומזרח תל-אביב (רחובות נושאי שמות מלכים בקבוצה שכנה, רחובות נושאי שמות נביאים במ' רוכו, רחובות משוררים אומנים).

שופט, השופט אחרון. שלושה שופ' טי פרס ביאליק, הסופרים נתן גורן, מרד' כ' טביב ובנימין יצחק מיכלי, חיכו שבועיים אחר המועד הקבוע לחלוקת פרס ביאליק (העשירי בטבת), בלי שישפטו על הראוי לפרס (המשוררים המועמדים: אברהם שלונס' קי וגרינברג). האשים מיכלי: בן-ישי אינו מניח לשופטים לשפוט. הוא מנהל את ישיבו' תיהם, יועץ להם מה לעשות.

בן-ישי, מחבר חוברות הומור חד-פעמיות (לעזאזל, פרה אדומה, זחיל) בשעות הפנאי שלו, לא איבד את חוש ההומור שלו, הציע להקים ועדת שופטים (בלשון הניסוחים ה' עדינה — ועדת פירושים) שתשפוט בינו לשופטי הפרס.

אשר לפרס עצמו, היה אפשר להניח שילך בדרכי אחיו הצעיר, פרס טשרניחובסקי ל-תרגומים, שגם הוא לא חולק השנה, במר' עזר, בחג הסוכות, לא יחולק, כנראה השנה בכלל.

ספרייכים

סוד הנכירה

משך שבועות מספר הצליחה הוצאת ספ' רים חדשה ילקוט, להשתלט על שוק הספרים החיפאי, למכור ספריה הראשונים ב-15 אלף טפסים הספר, הסיבה להצלחה: הגיבוי ה' נאמן שילקוט, יליד מועצת מועלי חיסה, קר' בל מהוריו, העדי הפועלים במפעלי התע' שיה החיפאיים. ילקוט סיפק את ספריו ל' חברי ההסתדרות במחיר 500 פרוטה הספר, קיבל את היתרה, 450 פרוטה, כנראה בהש' תתם ת קרנות התרופות והחינוך של ועדי הע'לים.

השבוע יש להגות, יללי הקרנות. ילקוט העלה את מחיר ספרייכים החיפאי למינימום ה'כרחי — 950 פרוטה הספר.

אחד לא הררה. מוילים תל-אביביים רבים שההירו בהצלחת ילקוט, חישובו ר' מצאו שלו יכלו הם להיות בטוחים בתפוצה הגדולה הנקבעת מראש על ידי הומונות ועדי הפ'עלים, ייתכן והיו גם הם יכולים להי' זיל את מחירי ספריהם (מחירו של ספר עברי נע כיום בין שתיים לחמש לירות). כי כ' מקרה זה יכלו לחתר על העמלים לקצ' ע'נאים, דמגיעה עד ל'40 אחוז ממחיר ה' מכירה, לחסוך בהוצאות הובלה עקב היות' מגות המרוכזות למקומות העבודה.

מויל אחד לא הררה הרבה, היה זה גלילי לוי, מויל הוצאת ספרים חדשה, צוהר, ש' החליט לבסס את הצלחת ספרייכים שלו על טיבם בלבד. הוא כך את ספריו ש' ת'רגמו לעברית משובחת (אחר ממחרגמי: אוריאל שלה, הידוע יותר בשמו יהונתן ו'טוש), בעטיפות מבריקות, נוחות לעין, מ' כרם במחיר העממי של לירה אחת.

התוצאה: ספר צוהר (על האחרון שבהם, ראה להלן) שנמכרו כיהא לספרייכים של

בן-ישי היה היחיד שהגיב בשעתו, כי עורך שבועון ירושלמי בראשית שנות העש' רים, על המשמר, נע קריעת עבר הירדן ה' מוזרתי מנבולות הבית הלאומי בגליון מחאה גדול ומיוחד.

הסמודנא מן התכניו

איש חיפה, נחום דרורי, נוסע קבוע וכמעט יומי בקו חיפה-תל-אביב, זיהה את עצמו ראשון. אמר הוא בקולו את הפרס הראשון, של 15 לירות: "לו הייתי אופף את כל כרטיסי "אגד" שאני קונה משך חודש אחד היה זה מגיע ליותר מ-15 לירות!" אחד הוא הסביר מדוע הוא נוסע ב"אגד": "פשוט מאד, אצל "אגד" יש לי תמיד אוטובוס. אני מוחר ואינני יכול להיות קשור לשעות יציאה קבועות!"

על נימוק זה חזר, כמעט מלה במלה, משה לבנה (דמעה, בעיגול) המזדהה השני. לבנה אמנם אינו מוחר, אך כפשו' דגט התכניו (כניו, שנה רביעית) יודע הוא את ערכו של הזמן. כשהוא נוסע לביתו התל-אביבי בערב שבת הוא אינו רוצה לחכות לשעות יציאה קבועה. הוא מככר לנשית דאומי' בום, המחכה לו בתחנה, לעדות עליו מיד ולנסוע לביתו.

יום ראשון, 9.1.55, שעה 10.35

יום חמישי, 13.1.55, שעה 15.12

אתה אחד מאלפי הנוסעים מדי יום בקו הישיב-תל-אביב לחיפה ומחיסה לתל-אביב, איתו מקיים אגד בדייקנות, נוחות ומהירות תוכל גם כן לזכות בפי' הזיהוי. לנסוע הראשון בתמונות שלמעלה שיבוא ויזהה עצמו במערכת העולם הזה, תל-אביב, רחוב גליקסון 8, יוענק פרס של 15 ל"י במוזמן. השני במזדהים יזכה בפרס של עשר ל"י במוזמן.

עובדי אגד ו' עולם הזה אינם יכולים להשתתף במוהית.